

Explaining the Factors Affecting the Effectiveness of Citizen Participation in the Administration of Bojnourd City with a Good Governance Approach

Marzieh Farzaneh ¹, Ramezan Ali Naderi Mayvan ², Farzad Ghaderi Bafti ³

1. Department of Geography and Urban Planning, Shir.C., Islamic Azad University, Shirvan, Iran. Email: marzie.farzane@iau.ir

2. Corresponding author, Department of Geography and Urban Planning, Kosar University of Bojnord, Bojnord, Iran. Email: dr.naderi@kub.ac.ir

3. Department of Construction Management, Shir.C., Islamic Azad University, Shirvan, Iran. Email: Fa.Ghaderi@iau.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:

Research Article

Article history:

Received: 08 March 2025;

Received in revised form: 29 April 2025;

Accepted: 09 July 2025;

Available online 07 December 2025

Keywords:

participation, city management, good governance, Bojnourd.

ABSTRACT

Objective : The model of good urban governance is defined as a participatory development process through which all stakeholders including the government, non-governmental organizations, and civil society participate in solving urban problems. The present study aims to identify the factors affecting the effectiveness of citizen participation in the administration of Bojnourd city with a good governance approach.

Method : This research is applied in terms of purpose, has an interpretive and analytical nature, and is classified as qualitative research in terms of method. For data analysis, the grounded theory method and fuzzy COPRAS model were used.

Results : Based on the grounded theory method, the factors affecting the effectiveness of Bojnourd citizens' participation in city administration with a good governance approach were identified in the form of 6 causal categories, 8 contextual categories, and 6 intervening categories. Subsequently, the results of the fuzzy COPRAS model showed the most important causal category: awareness and education with a weight of 0.345, the most important contextual category: institutional accountability with a weight of 0.242, and finally the most important intervening category: institutional accountability with a weight of 0.242.

Conclusion: These findings indicate that citizen education and the accountability of urban management institutions have had the greatest impact on effective citizen participation.

1. Introduction

The urban good governance model is defined as a participatory development process whereby all stakeholders, including government, non-governmental organizations, and civil society, participate in solving urban problems. In Iran, urban management has distanced itself from participatory approaches and good urban governance due to centralization, sectoral management, and outward-looking urban planning,

leaving a noticeable absence of active and dynamic citizens in the administration of Iranian cities. The structure of urban management in Iran consists of municipalities and Islamic city councils, which are considered a crucial dimension of urban governance. Given their elected nature and direct connection with the people, they could serve as one of the most important indicators for achieving good governance. However, they have yet to fulfill their true role and position in realizing the goals of

Cite this article Farzaneh, M., Naderi Mayvan, R.A., Ghaderi Baft, F. (2025). Explaining the Factors Affecting the Effectiveness of Citizen Participation in the Administration of Bojnourd City with a Good Governance Approach. *Journal of Geographical Studies of Mountainous Areas*, 6 (23), 183-196. <http://doi.org/10.22034/gsma.2025.2055426.1070>

© Author(s) retain the copyright and full publishing rights.

Publisher: Lorestan University.

DOI: <http://doi.org/10.22034/gsma.2025.2055426.1070>

integrated management and good urban governance.

Urban management in the country, as the most important institution governing cities and directly interacting with citizens, must play its role in enhancing citizens' social capital. In this regard, the urban management of Bojnourd is no exception. A comparison of Bojnourd's annual population growth rate with urban areas across the country shows that the city's expansion has surpassed any population increase. Until two decades ago, Bojnourd did not have a significant population. However, in recent years, particularly after becoming the capital of North Khorasan Province in 2004-2005, the city has undergone major transformations, especially in urban population growth and physical expansion. According to data from the Iranian Statistical Center, the city's population increased from 172,772 in 2006 to 228,931 in 2016.

Bojnourd also exemplifies problematic urbanization in Iran, where its formation and development are primarily the result of unplanned population growth, migration, and rising land and housing prices (rent-seeking). Consequently, Bojnourd's urban management lacks the necessary capacity to address the challenges stemming from unplanned growth.

Given the importance of urban management as a fundamental prerequisite for well-functioning cities, as well as public participation in city affairs as a key feature of good urban governance in solving urban problems, this study focuses on evaluating the indicators of citizen participation in city administration through the lens of good governance in Bojnourd. Improving governance can enhance the living conditions of Bojnourd's citizens. Good urban governance can lead to better-quality urban spaces and greater citizen trust in urban management institutions. It can also align Bojnourd's citizens with urban plans and programs, fostering their active participation.

This research seeks to answer the following main question: What factors influence the effectiveness of citizen participation in the administration of Bojnourd with a good governance approach, and which of these factors holds greater significance?

2. Methodology

The present study is applied in terms of purpose, interpretive and analytical in nature, and falls under qualitative research in terms of methodology. For data analysis, the Grounded Theory method and Fuzzy COPRAS model were employed. The statistical population of this research consists of experts and specialists in the field of study (urban planning, urban management), with the sample size

determined through purposive sampling method, selecting 30 individuals. Data collection was conducted through both documentary and library studies as well as interviews. Prior to conducting the interviews, the researcher provided the informants with general information about identifying causal, contextual, and intervening factors. During the interview process, the researcher first asked participants to share their experiences regarding the phenomenon in question through narratives or stories derived from their personal experiences related to the research topic. Subsequently, each interview was transcribed, and for verification purposes, the transcribed text was cross-checked with the original interview recording. Concurrent with data collection and interview transcription, coding and data analysis were performed to interpret the interviews, with information obtained from previous interviews serving as the basis for subsequent ones. The interviews lasted approximately one month, with each interview taking between 60 to 90 minutes. The interviews continued until the point where no new data could be obtained.

3. Results

Based on the grounded theory method, the factors affecting the effectiveness of Bojnourd citizens' participation in city administration with a good governance approach were identified in the form of 6 causal categories, 8 contextual categories, and 6 intervening categories. Subsequently, the results of the fuzzy COPRAS model showed the most important causal category: awareness and education with a weight of 0.345, the most important contextual category: institutional accountability with a weight of 0.242, and finally the most important intervening category: institutional accountability with a weight of 0.242. These findings indicate that citizen education and the accountability of urban management institutions have had the greatest impact on effective citizen participation.

4. Discussion

Citizen participation means their active involvement in decision-making, planning, and implementation processes of urban projects. In this regard, raising citizens' awareness about their rights and responsibilities toward the city and providing necessary training for effective participation can be beneficial. Additionally, establishing local councils and civil society organizations as participatory institutions plays a crucial role in enhancing citizen engagement in urban governance. These councils act as a bridge between citizens and government entities, fostering

greater interaction in decision-making and executive processes. They serve as intermediaries, building public trust in urban decision-making by creating direct communication channels between citizens and government institutions.

Moreover, through awareness campaigns, workshops, and public meetings, these councils inform citizens about urban plans and projects. By conducting surveys, they incorporate citizens' opinions into urban decision-making. As one interviewee noted, local councils strengthen citizens' sense of belonging to their neighborhood and the city of Bojnord by organizing cultural, social, and environmental programs, thereby encouraging participation.

Alongside city councils, establishing monitoring systems to prevent corruption, enhance public trust, and implement efficient mechanisms for receiving and addressing citizen complaints—as well as periodic evaluations of urban institutions' performance with feedback to citizens—can increase participation levels. However, institutional accountability is essential, as assigning clear responsibilities to urban institutions and ensuring their transparency in performance can optimize resource use to achieve set goals. Another key factor in the effectiveness of citizen participation is inter-sectoral collaboration. All experts agreed that without coordination and cooperation among responsible organizations and governing officials, successful citizen participation cannot be expected. Citizens take cues from officials; if they observe limited collaboration among institutions, their willingness to engage diminishes, sometimes even leading to distrust in government bodies. Therefore, it is necessary to establish networks of collaboration among citizens, urban institutions, and non-governmental organizations (NGOs).

5. Conclusion

These findings indicate that citizen education and the accountability of urban management institutions have had the greatest impact on effective citizen participation.

Author Contributions

In the preparation and writing of this article, all author has contributed equally and jointly. All stages of the research, from study design and data collection to analysis of results and final writing of the article, are the result of collaboration and collective agreement of all authors.

Data Availability Statement

Data available on request from the authors

Acknowledgments

I would like to thank and appreciate all the tourists who participated in this research.

Ethical Considerations

All authors affirm that this research was conducted in accordance with ethical standards, with no data fabrication, falsification, or plagiarism.

Funding

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

Conflict of Interest

The author declares no conflict of interest.

مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی

<http://www.gsma.lgu.ac.ir>

شاپای الکترونیکی: ۲۳۲۵-۲۷۱۷

تبیین عوامل مؤثر در اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر بجنورد با رویکرد حکمروایی خوب

مرضیه فرزانه^۱ , رمضانعلی نادری مایوان^۲ , فرزاد قادری بافتی^۳

۱. گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد شیروان، دانشگاه آزاد اسلامی، شیروان، ایران. رایانامه: marzie.farzane@iau.ir

۲. نویسنده مسئول، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه کوثر بجنورد، بجنورد، ایران. رایانامه: dr.naderi@kub.ac.ir

۳. گروه مدیریت ساخت، واحد شیروان، دانشگاه آزاد اسلامی، شیروان، ایران. رایانامه: Fa.Ghaderi@iau.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

تاریخچه مقاله

دریافت مقاله:

۱۴۰۳/۱۲/۱۸

تاریخ تجدیدنظر:

۱۴۰۴/۰۲/۰۹

پذیرش نهایی:

۱۴۰۴/۰۴/۱۸

تاریخ انتشار:

۱۴۰۴/۰۹/۱۶

واژگان کلیدی:

مشارکت، مدیریت شهری،

حکمرانی خوب، بجنورد.

هدف: الگوی حکمروایی خوب شهری به عنوان فرایند مشارکتی توسعه تعریف می‌شود که به موجب آن همه ذینفعان شامل حکومت، سازمان‌های غیردولتی و جامعه مدنی در حل مسائل شهری، مشارکت می‌کنند. هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر در اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر بجنورد با رویکرد حکمروایی خوب، است. **روش:** این پژوهش از نظر هدف کاربردی و دارای ماهیت تفسیری و تحلیلی و از لحاظ روش در گروه پژوهش کیفی قرار دارد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش تئوری زمینه‌ای و مدل کوپراس فازی استفاده شده است. **نتایج:** بر اساس روش گراندد تئوری، عوامل مؤثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان بجنوردی در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب در قالب ۶ مقوله علی، ۸ مقوله زمینه‌ای و ۶ مقوله مداخله‌گر شنا سایی شد. در ادامه نتایج مدل کوپراس فازی نشان داد مهم‌ترین مقوله علی: آگاهی و آموزش با وزن ۰/۳۴۵، مهم‌ترین مقوله زمینه‌ای: مسئولیت‌پذیری نهادها با وزن ۰/۲۴۲، و در نهایت مهم‌ترین مقوله مداخله‌گر: مسئولیت‌پذیری نهادها با وزن ۰/۲۴۲، می‌باشد. **نتیجه‌گیری:** این یافته‌ها نشان می‌دهد که آموزش شهروندی و مسئولیت‌پذیری نهادهای مدیریت شهری بیشترین تأثیر را بر مشارکت مؤثر شهروندان داشته‌اند.

۱. مقدمه

به‌خصوص در کشورهای در حال توسعه ایجاد کرده است. از سال ۲۰۱۸ میلادی به طور تقریبی، ۵۵ درصد از کل جمعیت جهان در

امروزه رشد بی‌رویه جمعیتی و کالبدی شهرها، فشارهای اکولوژیکی، اجتماعی و زیرساختی بسیاری را به شهرهای بزرگ

استناد: مرضیه، فرزانه؛ نادری مایوان، رمضانعلی؛ قادری بافتی، فرزاد (۱۴۰۴). تبیین عوامل مؤثر در اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر بجنورد

با رویکرد حکمروایی خوب. *مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی*، ۶ (۲۳)، ۱۹۶-۱۸۳.

10.22034/gsma.2025.2055426.1070000000000000

DOI: <http://doi.org/10.22034/gsma.2025.2055426.1070>

© نویسندگان.

ناشر: دانشگاه لرستان.

مناطق شهری زندگی می کنند و پیش بینی می شود که این روند طی چند دهه آینده به طور مداوم افزایش یابد (Wang et al., 2021: 5). این رشد و گسترش در شهرهای بزرگ نگرانی های بسیاری را درباره ظرفیت های آینده برای رفع نیازهای اساسی نسل های آتی بشر ایجاد کرده است (Kaufmann et al., 2017: 48). تراکم جمعیت بیش از ظرفیت شهرها و کمبود منابع و امکانات در همه ابعاد موجب شده است (Burris & Lin, 2021: 6)، تا بیشتر شهرها با افت شدید قابلیت زندگی، زیست پذیری و کیفیت زندگی مواجه شوند (Evans et al., 2004: 74). از این رو شهرها با چشم اندازی دوگانه و متناقض نما مواجه هستند؛ از یک سو، محل تمرکز امکانات، تأمین نیازها، کانون توسعه، پیشرفت، تحرک و رفاه قلمداد می شوند و از سوی دیگر، محل تمرکز و کانون مسائل و مشکلات هستند (Ni & Kresl, 2018: 17). با توجه به این چالش ها وجود سیستم مدیریتی جدید که نگرشی پویا تر به شهر و شهروندان داشته باشد، ضروری است (Koozehgar et al, 2017: 1). مدیریت شهری در ابعاد و مؤلفه های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، کالبدی و زیست محیطی با مسائل و مشکلات بسیاری روبه روست که برنامه ریزی و آموزش لازم برای افزایش آگاهی و مشارکت فعال مردم در حل معضلات دستیابی به این توسعه مطلوب را می طلبد (Wilson et al., 2019: 289). امروزه از حکمروایی خوب به عنوان راه حل مناسب برای توقف روند فعلی سخن گفته می شود. یکی از عوامل مؤثر در تحقق حکمروایی خوب شهری، سرمایه اجتماعی (مشارکت) است (Taghipour et al, 2018: 145). حکمرانی شهری به عنوان اثربخش ترین الگو، اعمال مدیریت شهری مطرح شده است (Hosseini, 2021: 35). در این الگو مسئولیت اجرایی مستقیم مدیریت شهری کمتر شده و امکان بیشتری برای برنامه ریزی و کنترل از پایین به بالا توسط سازمان های غیردولتی و نهادهای مردمی فراهم شده است (Shirazi et al, 2015: 1). رویکرد حکمروایی خوب شهری از طرف سازمان های بین المللی جهت کاهش فقر و افزایش کیفیت زندگی به ویژه در شهرهای در حال توسعه ارائه شده است. همچنین بهره گیری از رویکرد حکمروایی خوب شهری، شهرهای پایدار،

امن، زیست پذیر و تاب آور به ارمغان می آورد (Tokar & Sadeghian, 2023: 1). حکمروایی شهری به عنوان رویکردی از نظام تصمیم گیری و اداره امور شهری است (Kuo et al., 2020: 129) و فرایندی است که بر اساس کنش متقابل میان سازمان ها و نهادهای رسمی اداره شهر از یک سو و سازمان های غیردولتی و تشکلهای جامعه مدنی، از طرف دیگر شکل می گیرد. جایگاه نظام اداره خوب شامل اصول (مشارکت، پاسخگویی، شهودندی، شفافیت، مسئولیت پذیری، کارآمدی، قانونمندی) و نظایر اینهاست (Broccardo, 2019: 371)، که در جهت بررسی نقش مردم در فرآیند اداره امور شهری و میزان تعامل اصول حاکمیت (مسئولین، مردم و بخش خصوصی) بررسی شده است. نظریه پردازان مشارکت اجتماعات محلی معتقدند که مشارکت شهروندان در اداره امور هم "حقیقت" و هم "ارزش" است (Ziari et al, 2013: 2).

در حوزه موضوع مورد بررسی پژوهش های داخلی و خارجی صورت گرفته که در این بخش به تعدادی از آنها اشاره شد: Tokar & Sadeghian (2023) در پژوهشی به بررسی نقش و اهمیت مشارکت شهروندان جهت دستیابی به مدیریت شهری با رویکرد حکمروایی خوب شهری، پرداخته اند. نتایج نشان داد، مشارکت و حضور مردم در برنامه ریزی ها از ایده و طراحی تا اجرا ارتقاء حس خودباوری، احساس مفید بودن برای محل سکونت و افزایش حس تعلق در شهروندان را در پی خواهد داشت که در نهایت منجر به افزایش همبستگی اجتماعی و سهولت سازی تحقق الگوی حکمروایی خوب شهری در مقوله مدیریت شهری می گردد. Khatam et al (2023) در پژوهشی به تحلیل شاخص های حکمروایی شهری در کلان شهر تهران، پرداخته اند. بر اساس یافته ها، شاخص مسئولیت پذیری بیشترین میزان اثرگذاری را بر دیگر شاخص ها، و شاخص پاسخگویی بیشترین میزان اثرپذیری را از دیگر شاخص ها دارد. Hosseini (2021) در پژوهشی به سنجش میزان مشارکت شهروندان در مدیریت شهری بر اساس الگوی حکمرانی شهری در منطقه ۵ شهرداری تهران، پرداخته است. نتایج نشان می دهد که تمایل شهروندان منطقه ۵ شهرداری تهران به مشارکت در مدیریت شهری بالاست اما بستر مناسبی برای مشارکت وجود ندارد. Hekmatnia

با عنوان "فناوری برای مشارکت شهروندان در حکمروایی شهری: مورد شهر برلین. رویکرد طراحی حساس به ارزش" نشان داند، رویکرد طراحی حساس به ارزش را می‌توان به عنوان یک چارچوب روش شناختی فراگیر برای توسعه فناوری‌های جدید در نظر گرفت که ارزش‌های اخلاقی و انسانی همه ذینفعان مستقیم و غیرمستقیم را که ممکن است تحت تأثیر فناوری قرار گیرند در نظر بگیرد. با در نظر گرفتن دیدگاه‌های ذینفعان مختلف درگیر، این مقاله به طور خاص به درخواست برای تحقیقات بیشتر در مورد خدمات مبتنی بر فناوری می‌پردازد که رویکردی انسان‌محور به جای فن‌آوری را اتخاذ می‌کند. Sharma (2020) در پژوهشی به بررسی فرصت‌ها اصلاح حکمرانی غیرمتمرکز برای شهرداری‌های شهری در هند پرداخته است. این پژوهش ظرفیت‌های نهادهای محلی کوچک و متوسط شهری در اداره، مدیریت و تامین مالی خدمات شهری برای توسعه محلی را بررسی می‌کند. Raco (2020) در کتاب خود به بررسی حاکمیت شهری پرداخته است. این پژوهش نشان می‌دهد که حاکمیت شهری در درجه اول شامل روابط بین نهادهای دولتی و جامعه مدنی مربوط می‌شود، که در آن شهروندان، شهر، بازیگران بخش خصوصی و سازمان‌های داوطلبانه را شامل می‌شود. Kadago et al (2018) در پژوهشی حکمروایی مطلوب شهری، فعالیت‌ها، روابط و پارادایم‌ها را در نایروبی بررسی کرده و از پنج مؤلفه مهم حکمروایی مطلوب شهری (کارایی و اثربخشی، مساوات و برابری، مشارکت، پاسخگویی و امنیت)، شفافیت و پاسخگویی را از مهم‌ترین معیارهای حکمروایی مطلوب در این شهر برشمرده‌اند.

در این میان مدیریت شهری در ایران، به دلیل تمرکزگرایی، مدیریت بخشی و برنامه‌های شهری برون‌گرا از روش مدیریتی مشارکتی و حکمرانی خوب شهری فاصله گرفته و جای خالی شهروندان فعال و پویا در اداره شهرهای ایران، احساس می‌شود. ساختار مدیریت شهری در ایران شامل شهرداری و شورای اسلامی شهر، است که یکی از ابعاد بسیار مهم حکمروایی شهری محسوب می‌شود، با توجه به دو عامل انتخابی بودن و ارتباط

(2021) در پژوهشی به تحلیل اثرات مشارکت شهروندی بر مدیریت یکپارچه شهری با رویکرد حکمروایی خوب در شهر یاسوج، پرداخته است. نتایج نشان می‌دهد که از نظر جامعه‌های آماری مورد مطالعه میزان مشارکت و رعایت اصول و استانداردهای حکمروایی در سطح خوب برآورد شده است. Sharifzadeh Aghdam (2019) در پژوهشی به ارزیابی مشارکت شهروندان در حکمروایی خوب شهری در پیرانشهر، پرداخته‌اند. نتایج کلی پژوهش، دال بر این واقعیت است که نادیده گرفتن نظر شهروندان در رابطه با مدیریت شهری و نحوه تصمیم‌گیری مدیران شهری، به‌طور قابل‌توجهی در روند حکمروایی شهری پیرانشهر مؤثر بوده، و همین امر سبب تأثیرات نامتعادلی در نواحی شهری شده است. Przybilowicz & Cunha (2024) در پژوهشی با عنوان "حاکمیت در عصر دیجیتال: ظهور حالت‌های حکمروایی شهری هوشمند پویا" نشان دادند که فناوری اطلاعات و ارتباطات و انواع تعامل شهروند-دولت از یک ابتکار به ابتکار دیگر متفاوت است و در طول زمان، در شبکه‌های اجتماعی تکنیکی متعدد در عمل تغییر می‌کند، که منجر به ظهور انواع مختلف حکمروایی می‌شود. حالت‌های حکمرانی تاکید می‌کنند که درک جدیدی از حکمرانی شهری هوشمند برای توسعه پایدار در عصر دیجیتال باید به عنوان یک فرآیند پویا توسعه یابد. Yang et al (2023) در پژوهشی به بررسی بسیج همبستگی و اثربخشی مشارکت شهروندان در منطقه شهری پرداخته‌اند. نتایج نشان داد با افزایش قرار گرفتن در معرض راهنمایی‌های چهره به چهره، مشارکت نظارت چندبخشی، انتشار اطلاعات، و مشارکت فعالان اجتماعی به طور قابل توجهی اثربخشی مشارکت را در میان شهروندان افزایش می‌دهد. این یافته‌ها پتانسیل تقویت روابط همبستگی بین شهروندان را بدون توسل به اجبار یا انگیزه‌های مادی در ایجاد تغییر رفتاری همسو با اهداف سیاست نشان می‌دهد. در نتیجه، سیاست‌گذاران تشویق می‌شوند تا استراتژی‌های بسیج همبستگی را به کار گیرند و سیاست‌های شهری را برای تقویت اثربخشی تولید مشترک در زمینه‌های مختلف تطبیق دهند. Ietto et al (2023) در پژوهشی

می‌تواند شهروندان بجنوردی را با برنامه‌ها و طرح‌های شهری همسو کند و موجبات مشارکت آنها را فراهم آورد.

این پژوهش در پی پاسخ به سوال اصلی زیر است: چه عواملی در اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر بجنورد با رویکرد حکمروایی خوب مؤثرند و کدام یک از این عوامل از اهمیت بیشتری برخوردار است؟

۲. روش تحقیق

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و دارای ماهیت تفسیری و تحلیلی و از لحاظ روش در گروه پژوهش کیفی قرار دارد. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش تئوری زمینه‌ای (گراند تئوری) و مدل کوپراس فازی استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل متخصصان و نخبگان در حوزه مطالعاتی (برنامه ریزی شهری، مدیریت شهری) هستند که حجم نمونه با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند تعداد ۳۰ نفر انتخاب شد. روش گردآوری اطلاعات نیز به دو صورت مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای و مصاحبه است. از این رو، پیش از اجرای مصاحبه اطلاعات کلی درباره شناسایی عوامل علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر توسط پژوهشگر به آگاهی‌دهندگان ارائه شد. هنگام اجرای مصاحبه ابتدا پژوهشگر از افراد مشارکت‌کننده در پژوهش، درخواست نموده تا تجربه خود را از پدیده مورد نظر را در قالب یک قصه یا داستان برگرفته از تجارب خود در زمینه موضوع پژوهش بیان نمایند. در مرحله بعد، هر مصاحبه تبدیل به متن می‌گردید و برای اطمینان نیز یک بار متن نوشته شده با متن مصاحبه تطبیق داده شد. همگام با جمع‌آوری داده‌ها و تبدیل مصاحبه‌ها به متن، کدگذاری و تحلیل داده‌ها نیز صورت می‌گرفت تا مصاحبه‌ها معنایابی شود و اطلاعات به دست آمده از مصاحبه‌های قبلی به عنوان مبنا برای مصاحبه‌های بعدی استفاده شد. مصاحبه‌ها حدود یک ماه طول کشید، و هر مصاحبه تقریباً بین (۶۰) الی (۹۰) دقیقه به طول انجامید. مصاحبه‌ها تقریباً تا جایی که امکان دستیابی به داده‌های جدید دیگر فراهم نبود، ادامه یافت. در ادامه در این بخش در باره هریک از روش‌های مورد استفاده در این پژوهش، توضیح داده شد:

نزدیک و مستقیم با مردم، می‌توانند یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها برای تحقق حکمرانی خوب باشند. اما هنوز به نقش و جایگاه واقعی خود جهت تحقق اهداف مدیریت یکپارچه و حکمروایی خوب شهری نرسیده‌اند.

مدیریت شهری در کشور به عنوان مهم‌ترین نهاد اداره‌کننده شهر که به طور مستقیم با شهروندان در ارتباط می‌باشد باید نقش خود را در بالا بردن میزان سرمایه اجتماعی شهروندان ایفا نماید، در این میان مدیریت شهری بجنورد نیز هم از این قاعده مستثنی نمی‌باشد. مقایسه نرخ رشد سالانه جمعیت بجنورد با مناطق شهری کشور نشان می‌دهد که افزایش این شهر شهر فراتر از هر نوع افزایش جمعیتی بوده است. شهر بجنورد تا دو دهه قبل جمعیت جندانی نداشته است. اما این شهر در سالیان اخیر و با یافتن جایگاه مرکزیت استان خراسان شمالی در سال ۱۳۸۳-۱۳۸۴، شاهد تحولات زیادی به ویژه در جمعیت شهرنشین و رشد فیزیکی شهر بوده است به گونه‌ای که جمعیت این شهر بنا بر اطلاعات مرکز آمار ایران، از ۱۷۲۷۷۲ نفر در سال ۱۳۸۵ به ۲۲۸۹۳۱ نفر در سال ۱۳۹۵ رسیده است.

بجنورد همچنین جلوه‌ی بارزی از شهرنشینی است که در کشور ما به عنوان شهرنشینی مشکل‌زا تلقی می‌گردد، مشکل‌زا از این جهت که شکل‌گیری و توسعه آن تنها نتیجه‌ی رشد بی‌برنامه جمعیت، مهاجرت و ناشی از افزایش قیمت زمین و مسکن (رانتیسیم) می‌باشد، بنابراین مدیریت شهری بجنورد شرایط لازم برای پاسخ‌گویی به مشکلات ناشی از رشد بی‌برنامه را ندارد.

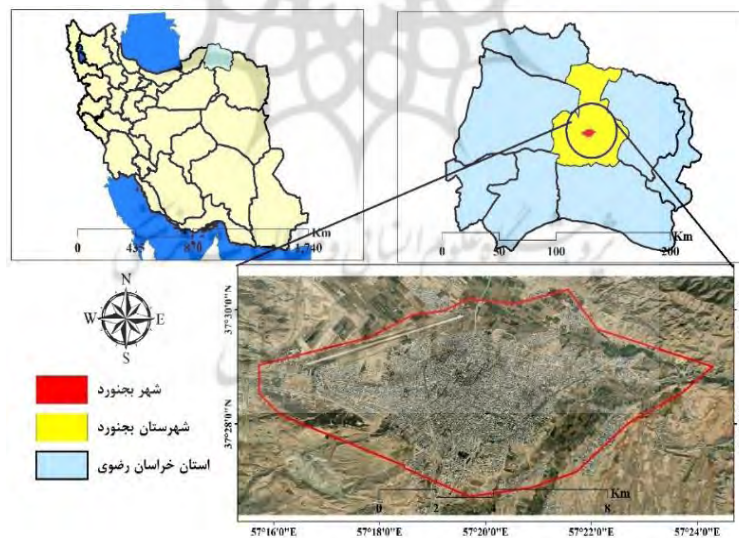
بنابراین با توجه به اهمیت مدیریت شهر به عنوان یک پیش شرط اساسی برای عملکرد خوب شهرها و همچنین موضوع مشارکت مردم در اداره امور شهر به عنوان یکی از سازنده‌ترین ویژگی حکمرانی شهری جهت حل مشکلات شهر، پژوهش حاضر این موضوع را مدنظر خود قرار داده و شاخص‌های مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب در شهر بجنورد را می‌سنجد. بهبود حکمروایی به بهبود وضعیت شهروندان بجنوردی منجر می‌شود. حکمروایی خوب شهری می‌تواند به کیفیت بهتر مکان‌های شهری و همچنین اعتماد بیشتر شهروندان به نهادهای مدیریت شهری منجر شود. همچنین

می‌شود. روش کوپراس فازی همانند روش کوپراس و کوپراس خاکستری دارای گام‌های مشابه می‌باشند. قضاوت‌های افراد در مورد ارجحیت‌ها اغلب برای تخمین ارزش عددی دقیق غیر شفاف است، همچنین منطق فازی برای بدست آوردن مسائلی که دارای ابهام و عدم قطعیت هستند مفید است.

۲.۱. معرفی محدوده مورد مطالعه

شهر بجنورد مرکز استان خراسان شمالی با ۵/۳۲ کیلومتر مربع مساحت، در شمال شرق ایران در طول جغرافیایی ۵۷ درجه و ۲۰ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۲۸ دقیقه در جنوب رشته کوه کپه داغ و شرق رشته کوه آلا داغ و شمال رشته کوه البرز واقع شده است. ارتفاع بجنورد از سطح دریا ۱۰۷۰ متر است. آب و هوای بجنورد به طور کلی معتدل کوهستانی می‌باشد از این رو تابستان-های بجنورد آب و هوای نسبتاً ملایم و زمستان‌هایش سرد زمستانی است.

گراندد تئوری (نظریه زمینه‌ای) یک روش پژوهش استقرایی و اکتشافی است. منظور از نظریه زمینه‌ای، نظریه برگرفته از داده‌هایی است که در طی فرایند پژوهش به صورت نظام‌مند گردآوری و تحلیل شده‌اند. در این راهبرد، گردآوری و تحلیل داده‌ها و نظریه‌ای که در نهایت از داده‌ها استنتاج می‌شود، در ارتباط نزدیک با یکدیگر قرار دارند. پژوهشگر به جای این که مطالعه خود را با نظریه از پیش تصور شده‌ای آغاز کند، کار را با یک حوزه مطالعاتی خاص شروع کرده، اجازه می‌دهد که نظریه از دل داده‌ها پدیدار شود. نظریه برگرفته از داده‌ها نسبت به نظریه‌ای که حاصل جمع آمدن یک سلسله مفاهیم بر اساس تجربه یا تاملات صرف است، با احتمال بیشتری می‌تواند نمایانگر واقعیت باشد و از آن جا که نظریه‌های زمینه‌ای از داده‌ها استنتاج می‌شوند، می‌توانند با ایجاد بصیرت و ادراک عمیق تر، رهنمود مطمئنی برای عمل باشند. کوپراس فازی از روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه است که در محیط فازی استفاده می‌شود. این تکنیک مناسب ترین راه حل بر اساس مقایسه بین نسبت مستقیم و متناسب با بهترین راه حل و نسبت ایده آل بدترین راه حل تعیین

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه، منبع: Authors, 2024

با توجه به مطالعات صورت گرفته مشخص شد، از تعداد ۳۰ نفر پاسخگو که به سئوالات نگارنده پاسخ داده‌اند، ۲۶ نفر (۸۶/۶۶)

۳. یافته‌های تحقیق

۳.۱. یافته‌های توصیفی

۶۰ تا ۹۰ دقیقه) ضبط و یادداشت و بلافاصله پیاده شد تا با مرور چند باره مصاحبه‌ها، تحلیل و بررسی دقیق‌تری نسبت به دیدگاه‌های خبرگان انجام شود. عوامل در سه بخش (علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر) مورد بررسی قرار گرفته شد که به شرح ذیل مطرح شد:

۵ عوامل علی

عوامل علی باعث شکل‌گیری پدیده با طبقه محوری می‌شوند. این عوامل مجموعه‌ای از طبقه‌ها و ویژگی‌هایشان است که مقوله اصلی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. جدول (۱) عوامل علی که منجر به اثربخشی بیشتر مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب در شهر بجنورد می‌گردد به تفکیک مفاهیم و مقوله‌ها یا طبقاتی که این مفاهیم در آن‌ها دسته‌بندی می‌شوند را نشان می‌دهد.

درصد مرد و ۴ نفر (۱۳/۳۳) درصد زن بوده‌اند، همچنین بیشترین تعداد در گروه سنی ۳۰-۴۰ سال قرار دارند که (۵۴/۰۰) درصد می‌باشد. در ادامه نیز، با توجه به مطالعات به عمل آمده، تعداد ۱۳ نفر از متخصصان معادل (۴۳/۳۳) درصد استاد دانشگاه، تعداد ۱۷ نفر (۵۶/۶۶) درصد در سازمان‌های ذی‌ربط (شهرداری، فرمانداری، استانداری و شورای شهری) مشغول به فعالیت بودند.

۱.۳ یافته‌های استنباطی

شناسایی مجموعه عوامل موثر در اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب به منظور شناسایی عوامل موثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان؛ در مجموع ۳۰ مصاحبه عمیق صورت گرفت. مصاحبه‌ها (بین

جدول ۱. عوامل علی موثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب

واحد‌های معنایی	تعداد مفاهیم	تعداد فراوانی	وزن بر اساس مدل کوپراس	رتبه و میزان اهمیت
آگاهی و آموزش	۴	۱۴	۰/۳۴۵	۱
تشکیل شوراهای محلی	۵	۲۰	۰/۲۵۳	۲
استفاده از فناوری‌های نوین	۷	۱۳	۰/۰۸۲	۶
دسترسی به اطلاعات	۵	۱۹	۰/۱۱۸	۳
گزارش‌دهی منظم	۷	۲۲	۰/۱۰۳	۴
سازوکارهای نظارتی	۴	۱۷	۰/۰۹۹	۵

منبع: Research findings (2024)

مطابق نتایج به دست آمده در جدول (۱)، ۲۹ مفهوم در ۶ مقوله (آگاهی و آموزش، تشکیل شوراهای محلی، استفاده از فناوری‌های نوین، دسترسی به اطلاعات، گزارش‌دهی منظم و مکانیزم‌های نظارتی)، به عنوان عوامل علی موثر در اثربخشی مشارکت شهروندان بجنوردی در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب شناسایی شدند. سپس، به منظور میزان اهمیت هر یک از عوامل علی شناسایی شده از مدل (کوپراس فازی)، استفاده شده است. نتایج نشان داد، واحد معنایی آگاهی و آموزش با مقدار وزن ۰/۳۴۵، بیشترین و سایر عوامل از جمله: تشکیل شوراهای محلی با وزن ۰/۲۵۳، دسترسی به اطلاعات با مقدار وزن ۰/۱۱۸، گزارش‌دهی منظم با مقدار وزن ۰/۱۰۳،

۵ عوامل زمینه‌ای (بستر حاکم)

به عوامل خاصی که بر راهبردها تاثیر می‌گذارند، بستر گفته می‌شود و تمایز آنها از عوامل علی مشکل است. این عوامل را مجموعه‌ای از مفاهیم، طبقه‌ها یا متغیرهای زمینه‌ای تشکیل می‌دهند، در مقابل عوامل علی مجموعه‌ای از متغیرهای فعال است. متغیرهای بسیار مرتبط را ذیل عوامل علی و متغیرهایی با ارتباط کمتر را ذیل بستر حاکم طبقه‌بندی می‌کنند. از این رو، در جدول (۲)، عوامل زمینه‌ای که منجر به اثربخشی مشارکت

شهروندان در اداره شهر بجنورد می‌گردد به تفکیک مفاهیم و مقوله‌ها یا طبقاتی که این مفاهیم در آن‌ها دسته‌بندی می‌شوند را نشان می‌دهد.

جدول ۲. عوامل زمینه‌ای موثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب

واحد‌های معنایی	تعداد مفاهیم	تعداد فراوانی	وزن بر اساس مدل کوپراس	رتبه و میزان اهمیت
مسئولیت‌پذیری نهادها	۸	۲۱	۰/۲۴۲	۱
بررسی شکایات	۴	۲۶	۰/۰۸۰	۷
ارزیابی عملکرد نهادهای شهری و ارائه بازخورد به شهروندان	۳	۲۲	۰/۲۰۰	۲
توزیع عادلانه منابع	۴	۱۵	۰/۱۲۳	۴
حمایت از گروه‌های محروم	۶	۱۱	۰/۱۱۰	۵
قوانین شفاف و عادلانه	۲	۱۹	۰/۱۶۶	۳
اجرای عدالت	۵	۲۵	۰/۰۹۳	۶
حمایت از حقوق شهروندی	۴	۲۳	۰/۰۸۰	۷

منبع: Research findings (2024)

شهروندی با مقدار وزن ۰/۰۸۰ کمترین میزان اهمیت را شامل شده‌اند.

۵ عوامل مداخله‌گر

عوامل مداخله‌گر عواملی را شامل می‌شوند، که راهبردها از آن‌ها متأثر می‌شوند. این عوامل، مجموعه‌ای از متغیرهای میانجی و واسطه تشکیل می‌دهند که مداخله سایر عوامل را تسهیل یا محدود می‌کنند و صبغه علی و عمومی دارند. جدول (۳) عوامل مداخله‌گر که منجر به اثربخشی مشارکت شهروندان بجنوردی در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب شده‌اند، به تفکیک مفاهیم و مقوله‌ها یا طبقاتی که این مفاهیم در آن‌ها دسته‌بندی می‌شوند را نشان می‌دهد.

مطابق نتایج به دست آمده در جدول (۲)، ۳۵ مفهوم در ۸ مقوله (مسئولیت‌پذیری نهادها، بررسی شکایات، ارزیابی عملکرد نهادهای شهری و ارائه بازخورد به شهروندان، توزیع عادلانه منابع، حمایت از گروه‌های محروم، قوانین شفاف و عادلانه، اجرای عدالت و حمایت از حقوق شهروندی)، به عنوان عوامل زمینه‌ای موثر در اثربخشی مشارکت شهروندان بجنوردی در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب شناسایی شدند. سپس، به منظور میزان اهمیت هر یک از عوامل زمینه‌ای شناسایی شده از مدل (کوپراس فازی)، استفاده شده است. نتایج نیز نشان داد، واحد معنایی مسئولیت‌پذیری نهادها با مقدار وزن ۰/۲۴۲، بیشترین و واحد معنایی بررسی شکایات و حمایت از حقوق

جدول ۳. عوامل مداخله‌گر موثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب

واحد‌های معنایی	تعداد مفاهیم	تعداد فراوانی	وزن بر اساس مدل کوپراس	رتبه و میزان اهمیت
توانمندسازی	۴	۲۴	۰/۱۷۹	۴
بررسی تبادل تجربیات	۶	۲۵	۰/۲۱۱	۳
همکاری بین بخشی	۸	۳۰	۰/۳۱۲	۱
شبکه‌سازی	۵	۱۵	۰/۲۹۸	۲

منبع: Research findings (2024)

مطابق نتایج به دست آمده در جدول (۳)، ۲۳ مفهوم در ۴ مقوله (توانمندسازی، بررسی تبادل تجربیات، همکاری بین بخشی و شبکه سازی)، به عنوان عوامل مداخله گر موثر در اثربخشی مشارکت شهروندان بجنوردی در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب شناسایی شدند. سپس نتایج نیز نشان داد، واحد معنایی مسئولیت پذیری نهادها با مقدار وزن ۰/۲۴۲، بیشترین و واحد معنایی بررسی شکایات و حمایت از حقوق شهروندی با مقدار وزن ۰/۰۸۰ کمترین میزان اهمیت را شامل شده‌اند.

۴. بحث و نتیجه گیری

عوامل علی مؤثر بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب شامل چند رکن اساسی است که در تعامل با یکدیگر، بستر مناسبی برای مشارکت مؤثر فراهم می‌کنند. آگاهی و آموزش شهروندان درباره حقوق و مسئولیت‌های شهری، پایه‌ای اساسی برای مشارکت آگاهانه و هدفمند است. تشکیل شوراهای محلی به عنوان نهادهای مردمی، امکان حضور مستقیم شهروندان در تصمیم‌گیری‌ها و بیان نیازهای محلی را افزایش می‌دهد. استفاده از فناوری‌های نوین مانند پلتفرم‌های دیجیتال و برنامه‌های مشارکتی، دسترسی سریع و فراگیر به فرآیندهای مدیریت شهری را تسهیل می‌کند. دسترسی به اطلاعات شفاف و به‌روز، زمینه‌ساز نظارت عمومی و کاهش فساد اداری است. گزارش‌دهی منظم نهادهای شهری به شهروندان، حس پاسخگویی و اعتماد را تقویت می‌نماید. در نهایت، سازوکارهای نظارتی مستقل و مردمی، تضمین‌کننده اجرای صحیح تصمیمات و بهبود مستمر خدمات شهری هستند. ترکیب این عوامل در چارچوب حکمروایی خوب، نه تنها مشارکت شهروندان را معنادار می‌سازد، بلکه به حکمرانی شفاف، پاسخگو و اثربخش منجر می‌شود.

عوامل زمینه‌ای متعددی بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب تأثیر گذارند که از جمله آن‌ها می‌توان به مسئولیت‌پذیری نهادهای شهری اشاره کرد که

با پاسخگویی و شفافیت، اعتماد عمومی را جلب می‌کنند. بررسی کارآمد شکایات و ارزیابی عملکرد نهادهای شهری همراه با ارائه بازخورد به شهروندان، زمینه‌ساز بهبود مستمر خدمات و افزایش مشارکت مردمی می‌شود. توزیع عادلانه منابع و حمایت از گروه‌های محروم نیز از جمله عوامل کلیدی هستند که با کاهش نابرابری‌ها، بستری مناسب برای مشارکت همگانی فراهم می‌کنند. علاوه بر این، قوانین شفاف و عادلانه، اجرای عدالت و حمایت از حقوق شهروندی به عنوان پایه‌های اساسی حکمروایی خوب، موجب تقویت حس تعلق شهروندان و افزایش مسئولیت‌پذیری اجتماعی می‌شوند. در مجموع، ترکیب این عوامل نه تنها اثربخشی مشارکت شهروندی را افزایش می‌دهد، بلکه به تحقق حکمروایی مطلوب و توسعه پایدار شهری منجر می‌شود.

عوامل مداخله گر متعددی بر اثربخشی مشارکت شهروندان در اداره شهر با رویکرد حکمروایی خوب و با تأکید بر توانمندسازی تأثیر گذارند که از جمله می‌توان به تبادل تجربیات میان شهروندان، نهادهای محلی و سازمان‌های مردم نهاد اشاره کرد که با اشتراک دانش و آموخته‌ها، ظرفیت مشارکت را ارتقا می‌دهد. همکاری بین بخشی میان نهادهای دولتی، شهرداری‌ها، بخش خصوصی و جامعه مدنی نیز از عوامل کلیدی است که با یکپارچه‌سازی منابع و تلاش‌ها، امکان اجرای برنامه‌های مشارکتی مؤثر را فراهم می‌سازد. علاوه بر این، شبکه‌سازی میان گروه‌های مختلف اجتماعی، سازمان‌های محلی و نهادهای حاکمیتی، به ایجاد همبستگی و تقویت سرمایه اجتماعی کمک می‌کند و بستری مناسب برای بسیج جمعی و اقدامات مشترک در جهت اداره بهتر شهر ایجاد می‌نماید. در مجموع، این عوامل مداخله گر با تقویت توانمندسازی فردی و جمعی، زمینه‌ساز مشارکت فعال‌تر و اثربخش‌تر شهروندان در فرآیند حکمروایی خوب شهری می‌شوند.

مشارکت شهروندان به معنای حضور فعال آن‌ها در فرآیندهای تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های شهری است. در این راستا، افزایش آگاهی شهروندان درباره حقوق و

نهادهای شهری و ارائه بازخورد به شهروندان، میزان مشارکت شهروندان افزایش می‌یابد. هر چند، مسئولیت‌پذیری نهادها بسیار مهم و ضروری است، چرا که تعیین مسئولیت‌های شخصی برای نهادهای شهری و پاسخگویی آنها در قبال عملکرد خود، می‌تواند در استفاده بهینه از منابع برای دستیابی به اهداف تعیین شده موثر گردد. از دیگر عوامل تعیین کننده در کارایی و اثربخشی مشارکت شهروندان، همکاری بین بخشی است. در این راستا، تمامی متخصصان بر این موضوع اذعان داشتند، تا زمانی که انسجام و همکاری بین سازمان‌های مسئول و مدیران حاکم نباشد، نمی‌توان انتظار موفقیت در مشارکت شهروندان را داشت. شهروندان بار مثبت مشارکت را از مسئولین می‌گیرند و اگر این میزان همکاری را در بین سازمان‌ها محدود ببینند، دیگر رغبت و تمایلی به مشارکت ندارند و حتی گاهی منجر به بی‌اعتمادی آنها به نهادهای دولت می‌گردد. از این رو لازم است، با ایجاد شبکه‌های همکاری بین شهروندان، نهادهای شهری و سازمان‌های غیردولتی شبکه‌سازی ایجاد گردد.

در نهایت نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های Khatam et al (2023)، Sharma (2020)، Kadago et al (2018) هم‌راستا می‌باشد.

مسئولیت‌های خود در قبال شهر و ارائه آموزش‌های لازم برای مشارکت موثر می‌تواند موثر واقع شود. همچنین ایجاد شوراهای محلی و نهادهای مردمی به عنوان نهادهای مردمی و مشارکتی، نقش مهمی در افزایش مشارکت شهروندان در اداره شهر ایفا می‌کنند. این شوراها به عنوان پل ارتباطی بین شهروندان و نهادهای حکومتی عمل کرده و زمینه‌ساز تعامل بیشتر شهروندان در فرایندهای تصمیم‌گیری و اجرایی می‌شوند. این شوراها نقش واسطه‌ای را دارند و با ایجاد ارتباط مستقیم بین شهروندان و نهادهای حکومتی، اعتماد عمومی نسبت به تصمیم‌گیری شهری را افزایش می‌دهند. از سوی دیگر، با اطلاع‌رسانی و برگزاری جلسات و کارآگاه‌های آموزشی، شهروندان را از برنامه‌ها و پروژه‌های شهری آگاه می‌کنند و با برگزاری نظرسنجی‌ها، نظرات شهروندان را در تصمیم‌گیری‌های شهری دخیل می‌کنند. همانطور که یکی از مصاحبه‌شوندگان مطرح نمود، شوراهای محلی با برگزاری برنامه‌های فرهنگی، اجتماعی و محیط زیستی، حس تعلق شهروندان به محله و شهر بجنورد را تقویت می‌کنند، و شهروندان را به مشارکت تشویق می‌کنند. در کنار شوراهای شهر، ایجاد سیستم‌های نظارتی برای جلوگیری از فساد و افزایش اعتماد شهروندان و سیستم‌های کارآمد برای دریافت و بررسی شکایت شهروندان و ارزیابی دوره‌ای عملکرد

References

- Broccardo, L., Culasso, F., & Mauro, S.G. (2019). Smart City Governance: Exploring the Institutional Work of Multiple Actors towards Collaboration, *International Journal of Public Sector Management*, 32 (4), 367-387. <https://doi.org/10.1108/IJPSM-05-2018-0126>
- Burris, S., & Lin, V. (2021). Law and urban governance for health in times of rapid change. *Health Promotion International*, 36 (Supplement_1), 4-12. <https://doi.org/10.1093/heapro/daab064>
- Charehjo, F., Ahmadi, A. and Javan, F. (2020). An analysis and Evaluation of Urban Well Governing and Quality of Life (The Case of Sanandaj Neighborhoods'). *Geography and Regional Planning*, 10(1), 171-184. (In Persian) DOI:10.22054/urdp.2020.48511.1167 (In Persian)
- DOI:10.22108/gep.2022.133499.1523 (In Persian)
- Evans, B., Joas, M., Sundback, S., Theobald, K. (2020). Governing sustainable cities. *Built Environment, Law, Urban Studies*.
- Ghadermarzi, H., Ahmadi, H., Ahmadi, A. and Javan, F. (2018). An analysis on the effect of good governance in improving the quality of rural life (case study: Dehghan city). *Geography*, 16(58), 157-190. (In Persian)

- Ghaedrahmati, S., Rezaali, M., Hashemi Zehi, S. and Javan, F. (2017). Components influencing promotion of social interactions in urban parks (Case Study: Zabol City). *Human Geography Research*, 49(4), 901-915. <https://doi.org/10.22059/jhgr.2017.61741> (In Persian)
- Hekmatnia, H. (2021). The analysis of citizen cooperation effects on urban management with the proper government approach (case study: Yasuj city). *Human Geography Research*, 53(3), 857-871. DOI: [10.22059/jhgr.2020.291671.10080](https://doi.org/10.22059/jhgr.2020.291671.10080) (In Persian)
- Hosseini, Sh. (2021). Measuring the Level of Citizen Participation in Urban Management Based on Urban Governance Model (Case study; District 5 of Tehran Municipality). *Urban management studies*, 13(46), 35-49. [sid.https://sid.ir/paper/409975/en](https://sid.ir/paper/409975/en) (In Persian)
- Ietto, B., Rabe, J., Muth, R., Pascucci, F. (2023), Blockchain for citizens' participation in urban planning: The case of the city of Berlin. A value sensitive design approach, *Cities*, Volume 140, September 2023, Article number 104382. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2023.104382>
- Kadago, J., Sandholz, S., & Hamhaber, J. (2018). Good urban governance, actor's relations and paradigms: Lessons from Nairobi, Kenya, and Recife, Brazil. 46 th ISOCARP Congress. https://www.isocarp.net/data/case_studies/1748.pdf.
- Kaufmann, C.a, Forndran, S, Stauber, Ch, Woerner, K, (2017), The Social Behaviour of Neutered Male Dogs Compared to Intact Dogs (*Canis lupus familiaris*): Video Analyses, Questionnaires and Case Studie. *Open Journal of Veterinary Medicine* 2(1): 22-37. DOI: [10.17140/VMOJ-2-113](https://doi.org/10.17140/VMOJ-2-113)
- Khatam, S., Ahmad, S. A. and Khatam, M. (2023). A Survey and Analysis of Urban Governance Indicators in Tehran Metropolis. *Geography and Environmental Planning*, 34(3), 51-64.
- Koozehgar, L., Adinehvand, A., Alian, M. and Nazari, N. (2017). Assessment of Ahvaz Urban Management in the Context of Good Governance, an effort to achieve sustainable management. *Journal of Sustainable Architecture and Urban Design*, 4(2), 1-16. https://jsaud.sru.ac.ir/article_662.html?lang=en (In Persian)
- Kuo, N. L., Chen, T. Y., & Su, T. T. (2020). A new tool for urban governance or just rhetoric? The case of participatory budgeting in Taipei City. *Australian Journal of Social*, 55(2), 125-140. <https://doi.org/10.1002/ajs4.110>
- Mohamadi, M., Afrakhteh, H. and Javan, F. (2022). Performance Evaluation of the Modern Rural Management based on Good Governance Approach (Case Study: Villages in Central District of Karaj County). *Journal of Research and Rural Planning*, 11(1), 59-79. <https://doi.org/10.22067/JRRP.V11I1.2108.1021> (In Persian)
- Ni, P. and Kresl, P. (2018), The Global Urban Competitiveness Report, Edward Elgar Cheltenham, UK Northampton, MA, USA. <https://www.elgaronline.com/monobook/9780857934215.xml>
- Przebylovicz, E., Cunha, M.A. (2024), Governing in the digital age: The emergence of dynamic smart urban governance modes, *Government Information Quarterly*, 41(1), March 2024, Article number 101907. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2023.101907>
- Raco, M. (2020). Governance, Urban. *International Encyclopedia of Human Geography*. 2nd Edition. <https://shop.elsevier.com/books/international-encyclopedia-of-human-geography/kobayashi/978-0-08-102295-5>
- Sharifzadeh Aghdam, A., Sheikhi, A., Heydari Tasheh Kabud, A., (2019), the Assessment of the Participatory Management in Good Urban Governance (Case Study: Piranshahr). *Haft Hesar J Environ Stud* 2019; 7 (28), 45-60. <http://hafthesar.iauh.ac.ir/article-1-714-fa.html> (In Persian)

- Sharma, P. (2020). Opportunities and struggles of decentralized governance reform for urban municipalities in India. *World Development Perspectives*. Volume 17. March 2020. 100174.
<https://doi.org/10.1016/j.wdp.2020.100174>.
- Shirazi, G.H., Hosseinzadeh, N., Lotfi Talab, H., Ghorbanloo, H., (2015), Investigating the status of citizen participation in good urban governance with emphasis on Islamshahr Municipality, International Conference on Geography and Sustainable Development, Tehran.<https://civilica.com/doc/387843/>(In Persian)
- Taghipour, A. A., Mashayekhi, A. and Jafari, G. (2018). Investigating the Role of Social Capital in Good Urban Governance (Case Study: Semnan). *Quarterly Journals of Urban and Regional Development Planning*, 3(6), 145-168.
- Tokar, B., Sadeghian, M., (2023), The role and importance of citizen participation in achieving urban management with a good urban governance approach, Fourth National Conference on Knowledge-Based Urban Planning and Architecture, Tehran.
<https://civilica.com/doc/1798064/>(In Persian)
- Wang, H., Zhao, Y., Gao, X., & Gao, B. (2021). Collaborative decision-making for urban regeneration: A literature review and bibliometric analysis. *Land Use Policy*, 107(2), 1-16.
<https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2021.105479>
- Wilson, A., Tewdwr-Jones, M., Comber, R. (2019). Urban planning, public participation and digital technology: App development as a method of generating citizen involvement in local planning processes. *Environ. Plan. B Urban Anal, City Sci.*, 46, 286–302.
<https://doi.org/10.1177/239980831771251>
- Yang, F., Yao, S., Li, Y. (2023), Solidarity mobilization and citizen participation effectiveness in urban area: The case of community recycling program, *Cities*, 143(3), December 2023, Article number 104623. DOI: [10.1016/j.cities.2023.104623](https://doi.org/10.1016/j.cities.2023.104623)
- Ziari. K, Nikpay. V, Hosseini. A. (2013). Measurement the Level of Citizen Participation in Urban Management Based on Urban Good Governance: A Case Study for Yasouj. *JHRE*. 32(141), 69-86.
<http://jhre.ir/article-1-223-fa.html> (In Persian)